

Sto a jedna tvář Vietnamu

O zemi ležící v jihovýchodní Asii, na východě poloostrova někdy též označované Zadní Indie*, nějakých 10 000 km od Prahy, se toho u nás zase tak moc nepíše. Starší generace má Vietnam spjatý s válkami za nezávislost: dlouhá byla již čínská nadvláda, v letech 1854-1884 zemi okupovali Francouzi, během 2. světové války Japonci, následovala opět válka s Francií, která skončila v roce 1954 a vedla k rozdělení země, aby následně vypukla občanská válka, do které zasáhli na dlouhých 10 let Američané (a skrytě testováním svých nových zbraní i Sověti). Propast mezi severním a jižním Vietnamem zůstala nejen v psychologii lidí: zatímco obyvatelé severní-chudší části země jsou více spořiví a zdrženliví, jih je motorem hospodářského růstu země, je zde menší nezaměstnanost a vyšší průměrná mzda. Pulzující metropole jižního Vietnamu Ho Či Minovo město (dříve Saigon) je více pompézní, světovější, zatímco na severu ležící hlavní město země Hanoi je více autentičtější. Zemi vládne jedna politická strana, která však dovoluje socialisticko-tržní hospodaření, i tady se však zvětšuje propast mezi chudými a bohatými, městskými a venkovskými obyvateli země a co je důležité pro cestovní ruch - nebrání volnému pohybu návštěvníků země.

Všichni známe pilné, usměvavé a úslužné Vietnamce s jejich dnes již kamennými obchody, ve kterých stále více zaměstnávají již i Čechy. Za dob našich studií se Vietnamci na kolejích drželi stranou společenského dění, dnes vám učitelé řeknou, že vietnamské děti patří k premiantům třídy, v této generaci již bez nádechu cizího přízvuku akcentu plyně hovoří česky,... nicméně jednostrannou optikou je stále řadíme mezi ne příliš bohaté obyvatele planety.

Ale nemylme se: potenciál země je obrovský, vždyť jen pobřeží se táhne v délce neuvěřitelných 2000 km, na severu se rozprostírá delta Červené řeky, na jihu obrovská delta řeky Mekong. Pobřeží má nepřeborné množství nádherných přírodních scenérií, často panenských písčinych pláží, kvalitní zázemí v okolí prázdninových resortů, pro našince často exotické tropické ostrůvky s romantickými zákoutími, okolo kterých dominuje bujná vegetace. I ve vnitrozemí naleznete rázovitá rýžová políčka, běžným životem pulzující velkoměsta,... přidejme výhodné ceny pro nákupy a atraktivní výlety... a složíme mozaiku příběhů, pro které stojí za to zemi navštívit.

Vietnam jsme navštívili v září roku 2016 na laskavé pozvání Velvyslanectví VSR v ČR ve spolupráci s dalšími partnery – Vietnam Airlines, Státní správou cestovního ruchu Vietnamu, společnostmi EAST SEA a Vietnamtourism Hanoi. Mezi 12 účastníky nechyběl ani slavný cestovatel a fotograf Jiří Kolbaba.

Poznávací části cesty předcházela účast na 12. ročníku Mezinárodního veletrhu cestovního ruchu ITE HCMC v Ho Či Minově Městě za účasti cca stovky tuzemských i zahraničních cestovních kanceláří, zástupců měst a provincií země, hotelů a leteckých společností, a to nejen z Asie, ale i Evropy. Z našeho pohledu byl veletrh rozsahem spíše komornější, vietnamští partneři si však pochvalovali 40%ní nárůst nákupčích oproti loňskému roku a 15%ní nárůst vystavovatelů. O to však více na nás působil exotičtěji – co stánek, to nějaké překvapení! Nechyběla taneční show, ochutnávky pro nás exotických kombinací ovoce a nápojů, dotváření a zkrášlování různých cestovatelských doplňků – slunečniců, vějířů, ozdobných oblečků asijských krasavic přímo na place.

Ho Či Minovo město je ideálním východiskem pro výpravy do jižně posazené delty řeky Mekong s nostalgickými projíždkami po jeho četných ramenech a také nákupem čerstvého ovoce, zeleniny a ryb na plovoucích trzích. Na severu naleznete proslulé podzemní tunely Vietcongu pod názvem Cu Chi, ve kterých se Vietnamci skrývali v době zvýšeného nebezpečí. Sami jsme si vyzkoušeli přesun být jen několikametrovým podzemním úsekem a obdivovali jsme odvahu, kterou museli jejich obránci podstoupit – tunely se táhnou v délce více než 200 km!

Nejlepší plážovou exotiku naleznete v přímořském letovisku Nha Trang a zvláště v jeho okolí: bílý písek, tyrkysově průzračná mořská voda, nové nebo teprve vznikající prázdninové resorty. Cestovní ruch se tady zatím teprve rozvíjí, takže zde nenaleznete mnoho turistů, ale prázdninové resorty špičkové úrovně - jeden z nich jsme navštívili. Co vám má povídat!: tropické plážové baroko se vyznačovalo luxusními bungalovy, u kterých často nechyběl soukromý bazén. Koupelna zasahovala do malého atria s nefalšovanou zelení, a na lůžku? - abyste svého partnera hledali☺A k tomu vynikající kuchyně!

Vietnamská kuchyně patří množstvím chutí, vůní a celkovou rozmanitostí k nejpěknějším na světě. Vznikla smíšením okolních kuchyní, zejména čínské, thajské a také francouzské. Jídlo je překvapivě lehké a přitom zdravé a pestré – preferovanou úpravou pokrmů je dušení. Nepřekvapí, že jejím základem je v páře a bez soli vařená dlouhozrnná rýže a ochucená zelenina doplněná několika druhy kořeněného masa, ryb, mořských plodů, a to vše s různými omáčkami – nasýtí vás husté nudlové polévky, skvělé syrové nebo smažené i u nás známé jarní závitky - ochutnali jsme i žabí stehýnka. A to vše doplňuje sortiment více méně známých nebo i exotických druhů tropického ovoce, např. takové dračí ovoce s bílou nebo červenou dužinou, *longan*, *rambutan*, *mombína*, *durian*... ani jsme všechny nestačili ochutnat.

Jídlo se často připravuje a konzumuje tradičními hůlkami přímo na ulici, návštěvníci těchto venkovských restaurací sedí na miniaturních nízkých židličkách u stejně nízkých stolečků, často ani nesundávají helmu z hlavy a své všudypřítomné motocykly, které brázdí v několika řadách často i úzké ulice měst si náležitě hýčkají. Stále častěji mezi nimi můžeme spatřit osobní auto, autobus nebo mnohatunový nákladní vůz. V tu chvíli začne takové vozidlo obtékat z obou stran všudypřítomný proud motocyklistů za neustálého používání klaksonů. Na červenou stojí právě jenom automobilisté, zatímco motocyklisté se mezi sebou proplétají s důmyslnou obezřetností a přestože nikdo nikomu nedá přednost, neviděli jsme zde jediný karambol a brzy jsme se začali vrhat mezi tato jednostopá vozidla beze strachu - nikdy se nestalo, že by prostě někdo na své dráze neučinil nic nečekaného a motocykly plynule obtékaly směr našeho přechodu přes silnici, často z obou stran současně, a my jsme nebojácně postupovali ulicí na druhou stranu. Jenom si nedovedu představit, že jednou, a nebude to trvat tak dlouho, nahradí množství motorek nekonečný řetězec aut.

Vietnamci působí pro našince chudě, ale zdaleka to již není pravda – dynamika vývoje je nesmírná a je cítit na každém kroku. Země ještě nějaký čas nebude pro Evropany klasickou dovolenkovou destinací – zatím se nabízí propojit poznávací část zájezdu s následným pobytem ve vybraném letovisku, kde se nejen zrekreujete, užijete si mořských vln i exotické stravy, zahledíte se do příběhu fascinujícího vodního loutkového divadla *roi noc* a nakonec zakoupíte pro Evropany často atypické textilní nebo rukodělné výrobky,... sami jsme zakoupili i několik hudebních nástrojů mezi kterými vyniká spirituální bambusový xylofon *t' rung*, ... a vůbec vám při tom nemusí vadit, že venku je 92%ní vlhkost, neustále svítí slunce a vy máte nutkání skočit do nejbližšího bazénu.

Tak, jak se Vietnam otevírá světu, může se v brzké budoucnosti stát, že se stane významnou součástí v třetím hlavním celosvětovém regionu cestovního ruchu - vedle Středomoří a Karibiku právě v oblasti Zadní Indie.*

*název zavedli Angličané: čistě geograficky - z pohledu Londýna byl velký a členitý poloostrov na jihovýchodě Asie „za“ hlavní anglickou kolonií v Asii – Indii. V regionu Angličané „vlastnili“ Singapur, Barmu, Bengálsko, Britské Malajsko (kontinentální část dnešní Malajsie), nikoliv však Vietnam.

Váš Miroslav Hrdlička

